

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.1743

Dosar nr...../2007

Ședința publică de la 22 aprilie 2008

*****

La 8 aprilie 2008 s-a luat în examinare recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului N în nume propriu și în numele și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței nr..... din 13 august 2007 a Curții de Apel B... - Secția comercială.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 8 aprilie 2008 iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 15 aprilie 2008, apoi la 22 aprilie 2008.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea formulată la data de 17.V.2007, reclamanta SC"U"SA a solicitat anularea parțială a deciziei nr.265/6 decembrie 2006 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, a deciziei nr...../13 decembrie 2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice N, pentru suma de ..... lei obligații fiscale accesorii pentru perioada 1.I.2004 - 13 decembrie 2005 și pentru suma de ..... TVA.

În motivarea acțiunii s-a arătat că pentru perioada 1.I.2004 - 13 decembrie 2005 reclamanta nu datorează dobânzi deoarece s-a aflat în reorganizare judiciară din anul 1996 și s-au aplicat dispozițiile art.37 din Legea nr.64/1995.

Cu privire la TVA, reclamanta a precizat că prin sentința civilă nr..... din 31.I.2007 Tribunalul N... s-a pronunțat în sensul că nu este datorată iar judecătorul sindic a dispus neînregistrarea sumei în tabelul creditorilor.

Prin sentința civilă nr...../2007 a Curții de Apel B... a fost admisă contestația reținându-se că accesoriile fiscale nu sunt datorate avându-se în vedere dispozițiile art.37 din Legea nr.64/1995, în forma în vigoare la data la care reclamanta a intrat în procedura de reorganizare judiciară - anul 1997, conform sentinței nr...../1997 a Tribunalului N, în același sens fiind și dispozițiile art.IV din Ordonanța Guvernului nr.38/2002. Referitor la obligația de bază (TVA) curtea de apel a reținut că prin sentința civilă nr...../2007 a Tribunalului N irevocabilă prin decizia nr...../2007 a Curții de Apel B s-a stabilit că reclamanta nu datorează suma respectivă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului N în nume propriu și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În motivarea recursului s-a arătat în esență: că sunt aplicabile dispozițiile art.118 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, care prevăd că pentru obligațiile fiscale neplătite la termen atât înainte cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment; că în același sens este și Ordinul nr.1365/16 septembrie 2004 pentru aprobarea Deciziei nr.5/22.VII.2007 a Comisiei fiscale centrale (Monitorul Oficial nr.879/27 septembrie 2004); că art.37 din Legea nr.64/1995 nu se referă la accesoriile fiscale, deoarece face trimitere la dobânzi comerciale și alte cheltuieli și nu la sancțiuni stabilite prin legi speciale de natură fiscală; că acest articol a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr.38/2002, prin care s-au cuprins și dobânzile, majorările sau penalitățile de întârziere; că aceste sancțiuni fiscale au fost datorate prin Ordonanța Guvernului nr.11/1996, Ordonanța Guvernului nr.61/2002 și apoi prin Codul de procedură fiscală; că prin Ordonanța Guvernului nr.38/2002 s-a modificat și art.60 alin.7 din Legea nr.64/1995, care prevede că pentru neachitarea obligațiilor bugetare debitorul datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere conform legii speciale în materie, dispoziții care derogă de

la cele ale art.37 din Legea nr.64/1995 modificată; că, la data calculării accesoriilor erau în vigoare prevederile art.118 alin.4 din Codul de procedură fiscală; că accesoriile fiscale sunt sancțiuni de drept financiar percepute de stat și nu se confundă cu dobânda.

Referitor la TVA recurente au arătat: că reclamanta nu a contestat procesul verbal de control nr...../10.X.2003 privind suma de ..... lei care cuprinde și diferența de TVA de ..... lei; că suma de ..... lei TVA a fost contestată odată cu procesul – verbal nr...../12.III.2003 dar prin sentința civilă nr...../2005 a Curții de Apel B..... acțiunea a fost respinsă ca tardivă, soluție irevocabilă prin respingerea recursurilor declarate de părți; că prețul acțiunilor nu a acoperit creanța statului, astfel încât se calculează accesoriile; că judecătorul sindic nu a anulat debitul și că instanța de contencios administrativ nu poate fi ținută de soluția pronunțată de judecătorul sindic în dosarul de faliment al societății reclamante, mai ales că aceste creanțe bugetare nu sunt verificate de judecătorul sindic conform art.80 din Legea nr.64/1995.

Verificând cauza în funcție de motivarea recursului și având în vedere dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că nici unul din motivele de recurs nu este fondat.

SC"U"SA s-a aflat în procedura de reorganizare judiciară și faliment prevăzută de Legea nr.64/1995 din anul 1996 (dosar nr...../F/1996 al Tribunalului N). Prin Hotărârea Guvernului nr...../28 septembrie 2000 s-a dispus o procedură de recuperare a creanțelor bugetare iar Tribunalul N prin încheierea din data de 18.X.2000 a dispus suspendarea cauzei în baza art.129 din Legea nr.64/1995. În perioada suspendării, acțiunii societății au fost preluate de la FPS de către Ministerul Finanțelor ca mandatar legal al creditorilor bugetari Ministerul Finanțelor a obținut în schimbul acțiunilor vândute un preț mai mic decât valoarea creanțelor bugetare, plățile creanțelor s-au efectuat parțial și pentru diferența de creanțe neacoperite s-au calculat accesorii fiscale.

Debitul reprezentând suma de ..... lei TVA a fost inclus în obligațiile societății stabilite prin Hotărârea Guvernului nr.871/2000 (art.3), obligații apreciate de reclamantă la acel moment, ca fiind corect stabilite. Întrucât datoriile bugetare nu au fost recuperate prin aplicarea corectă a Hotărârii Guvernului

nr.871/2000, reclamanta, la data de 25 decembrie 2002 a formulat contestația nr..... pentru creanțele nestinse în cadrul dosarului de faliment. Prin sentința nr...../F/26.XI.2003 a Tribunalului N..., judecătorul sindic a soluționat contestația și sentința a rămas irevocabilă prin decizia nr...../2004a Curții de Apel B.

Prin sentința nr...../31.I.2007 a Tribunalului N..., Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, irevocabilă conform deciziei nr...../2007 a Curții de Apel B, a fost admisă acțiunea reclamantei, s-a anulat parțial decizia nr...../7.IV.2006 a Direcției Generale a Finanțelor Publice N, s-a anulat decizia de impunere nr...../2007 pentru accesorii de ..... lei și pentru TVA de ..... lei, reținându-se că, în conformitate și cu expertiza contabilă efectuată în cauză, suma reprezentând TVA nu s-a recuperat în urma valorificării acțiunilor societății prin aplicarea Hotărârii Guvernului nr...../2000 și a sentinței civile nr...../2003 a Tribunalului N irevocabilă conform deciziei nr...../2004 a Curții de Apel B, sentință prin care s-a stabilit că debitul nu este datorat și că reclamanta nu are culpă.

Așadar, cu privire la obligația de bază, suma de ..... lei TVA, s-a stabilit în mod irevocabil de către o instanță judecătorească, faptul că reclamanta nu datorează această sumă și ca atare s-a dispus (prin sentința nr...../2003 a Tribunalului N) neînregistrarea creanței în tabelul creditorilor.

Sentința civilă nr...../2003 a Tribunalului N nu poate fi ignorată, întrucât elementele raportului juridic analizat sunt identice cu cele ale prezentei cauze. Părțile, obiectul și cauza sunt aceleași și în esență, din cuprinsul acțiunilor, rezultă că scopul final urmărit de reclamantă este identic în ambele acțiuni. Principiul lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat (cu tripla identitate arătată), ci și contrazicerile între două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute părții să nu fie contrazise printr-o hotărâre ulterioară dată în alt proces.

În concluzie, debitul de bază reprezentând TVA de .....lei, se constată că nu este datorat de către reclamantă.

Pe cale de consecință, nici accesoriile aferente acestui debit nu pot fi datorate, astfel încât în mod corect reclamanta a fost exonerată de plata lor.

Pe de altă parte, Înalta Curte apreciază că organele fiscale au aplicat greșit legea prin obligarea la plata accesoriilor în baza Codului de procedură fiscală, deoarece nu a fost respectat principiul constituțional al neretroactivității legii civile (art.15 alin.2 din Constituția României).

Având în vedere că reclamanta se afla din anul 1996 în procedura de reorganizare judiciară prevăzută de Legea nr.64/1995, îi erau aplicabile dispozițiile acestei legi, în vigoare la data procedurii reorganizării.

Conform art.37 din Legea nr.64/1995, accesoriile fiscale, la care a fost obligată reclamanta, circumscriu noțiunii de „cheltuieli” prevăzute de textul legal, sume la care debitorul nu mai poate fi obligat. A proceda în mod contrar ar însemna să se creeze o situație mai favorabilă creditorilor bugetari, situație neprevăzută de Legea nr.64/1995 în forma în vigoare la acea dată.

Modificările aduse acestei legi prin Ordonanța Guvernului nr.38/2002 (la art.37 și la art.60 alin.7 din Legea nr.64/1995), invocate de recurentă, nu pot fi aplicate în speță, întrucât s-ar încălca aceleași principiu constituțional al neretroactivității legii civile.

Legea nr.64/1995, în forma în vigoare la data deschiderii procedurii reorganizării judiciare, reprezintă legea specială aplicabilă societăților comerciale aflate în astfel de situații și fiind normă specială, se aplică prin derogare de la norma generală.

Nu pot fi primite susținerile recurentelor referitoare la Ordinul Ministrului Finanțelor nr.1365/2004, deoarece este un act administrativ care nu poate fi aplicat împotriva legii.

De asemenea, este neîntemeiată și susținerea privind împrejurarea că la data calculării accesoriilor erau în vigoare dispozițiile art.118 alin.4 Cod procedură fiscală, întrucât trebuie avută în vedere norma legală de la momentul nașterii raportului juridic, în conformitate cu principiul de drept „*tempus regit actum*”.

Pentru considerentele expuse recursul va fi respins ca nefondat, în cauză neexistând temeuri de casare de ordine publică în conformitate cu dispozițiile art.306 alin.2 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului N în nume propriu și în numele și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței nr..... din 13 august 2007 a Curții de Apel B - Secția comercială, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 22 aprilie 2008.